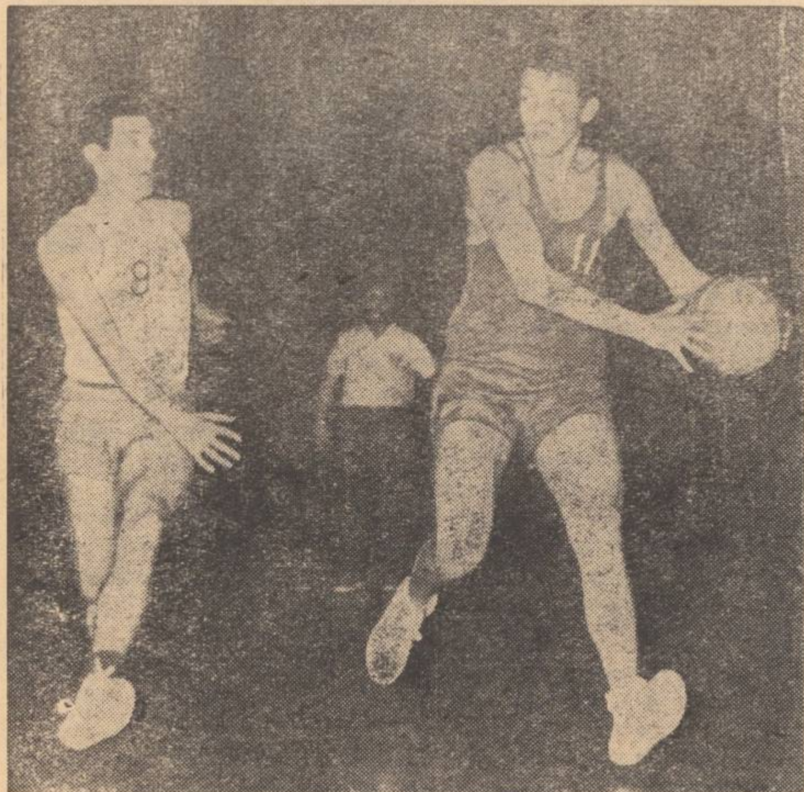
BASCHET

Pe marginea întîlnirii R. P. R. — Franţa

Cu mai mult calm, cu mai puţine greşeli, puteam cîştiga

„Am dat eu însumi indicaţii echipei, la pauză, ca în repriza a doua să joace tare. Numai aşa puteam cîştiga acest meci, pe care îl pierdeam văzînd cu ochii..." ne spunea ca o explicaţie (N. R.: şi poate ca o scuză pentru decepţionanta evoluţie sportiva a echipei Franţei în această parte a jocului), manajerul echipei purtînd emblema cocoşului galic, ANDRE BUFFIÈRE. Această declaraţie spontană, făcută în timp ce fostul mare jucător al echipei Franţei îşi ştergea de pe frunte ultimele urme ale emoţiilor prin care trecuse de-a lungul îndîrjitei partide din sala Floreasca, explică în mare măsură ta a aprecierii noastre la adresa arbitrajului. Şi cum echipa romînă îşi revenise simţitor în ceea ce priveşte siguranţa în transformarea loviturilor libere (în repriza a doua, din 8 aruncări baschetbaliştii noştri au transformat 7) este uşor de presupus de cîte puncte preţioase am fost privaţi.

Dar explicaţia insuccesului nostru în această partidă nu trebuie limitată numai la jocul tare al adversarilor şi la greşelile de arbitraj. Este la fel de adevărat că şi echipa noastră a uşurat oarecum victoria sportivilor francezi. Prin ce? Să luăm, mai întîi, cauzele legate exclusiv de acest meci.

Unul dintre cei mai buni jucători de pe teren în partida dintre R. P. Romînă şi Franţa a fost Dragoş Nosievici. El a contribuit din plin la crearea avantajului cu care echipa noastră a terminat prima repriză şi a continuat să fie la fel de eficace şi în a doua parte a întrecerii. Iată-l pe Nosievici, în posesia balonului. Urmărit de Michel Leray, el caută să pătrundă sub coş pentru a finaliza o nouă acţiune.

Foto: V. Bageac

de ce întîlnirea R.P.R. — Franţa a fost un spectacol pasionant ca luptă, dar care nu s-a ridicat la calitatea superioară scontată. Vom căuta să completăm această declaraţie, să aducem în discuţie şi alte elemente care explică nu numai lipsa de spectaculozitate a partidei sub raportul tehnic, ci şi înfrîngerea noastră într-un meci de la care multă lume a plecat cu convingerea că-l puteam cîştiga, chiar la o substanţială diferenţă de puncte.

Intr-adevăr, baschetbaliştii francezi au dat curs îndemnului lui Buffière de a juca agresiv, ba am putea spune că s-au întrecut (vezi Baltzer, Mayeur, Christ şi chiar Beugnot) în a juca excesiv de agresiv, depăşind deseori cadrul regulamentar. Faptul a fost posibil în climatul creat partidei de arbitrajul larg îngăduitor — în special cu oaspeţii — de cuplul Skiloianis-Haitov, în care arbitrul grec a fost „vioara întîi" iar cel bulgar un secundant influenţabil. In baschet, la ora actuală, foaia de arbitraj pe care specialiştii noştri o completează în decursul partidei cu meticulozitate, este o oglindă fidelă a modului cum decurge o întîlnire, un adevărat „catalog" al celor două loturi care se confruntă. Ei bine, consultînd-o ne-am putut da seama încă o dată de carenţele de arbitraj semnalate. Iată, de pildă, un fapt foarte curios dar şi elocvent: tocmai în repriza a doua, cînd — evident — oaspeţii au trecut la joc şi mai tare, numărul faulturilor acordate în favoarea echipei noastre s-a redus la mai puţin de 50% faţă de cele de care am beneficiat în repriza întîi: numai 8 (!) faţă de 17!! Nici nu se putea o confirmare mai evidenci. Trebuie să subliniem — cu riscul de a repeta cele scrise în cronica de luni — că formaţia noastră a acţionat prea nervos, contractat, autolipsindu-se tocmai de atributele ei caracteristice: îndemînare, joc combinativ derutant, adresă în pase şi chiar precizie în aruncările la coş. Să ne amintim numai de începuturile ambelor reprize, în special cea de a doua, cînd în cîteva minute francezii, fructificînd greşeli elementare ale jucătorilor romîni, au anulat handicapul de 5 puncte de la pauză, luînd conducerea. Jucătorii noştri îşi pot da seama acum mai mult ca oricînd de un adevăr simplu al jocului de baschet: o pasă dată la adversar te costă de cele mai multe ori nu două ci... patru puncte; pentru că nu e vorba doar de pierderea posibilităţii tale de a înscrie, ci şi de posibilitatea oferită adversarului de a marca. Pe de altă parte, duminică, jucătorii de bază ai echipei noastre au avut o comportare tehnică cu mult sub posibilităţi. Nedef n-a reuşit decît aproximativ 30% în aruncările din acţiune (4 coşuri marcate din 12 încercări), Folbert n-a aruncat în tot meciul decît de 4 ori şi doar o dată cu succes, Fodor a marcat doar două coşuri din 7 aruncări, Niculescu a înscris doar un coş, iar Popovici, cel de-al doilea pivot, s-a limitat în 6 minute de joc la o singură aruncare din acţiune şi aceea ratată! Nu mai vorbim de Popescu şi Albu care n-au încercat coşul niciodată! In aceste condiţii, greul finalizării a stat pe umerii a numai doi jucători: Novacek şi Nosievici. Cu totul insuficient pentru o echipă reprezentativă.

Sînt însă şi cauze mai generale. Ne lipsesc în continuare rezervele valoroase ale titularilor, ne lipsesc jucătorii înalţi şi mai ales un al doilea pivot care să-l poată suplini cu aceeaşi eficienţă pe Novacek. Intr-un cuvînt, lipsa de omogenitate, iată o cauză majoră a insuccesului de alaltăieri.

In cîteva cuvinte şi despre o nelămurire ridicată de acest meci. De ce s-a jucat după vechiul regulament? Oaspeţii, care în campionatul lor aplică încă vechile reguli, au refuzat — şi la Bucureşti, ca şi la Praga — să joace după regulile noi. Ceea ce ne-a dezavantajat nu numai pentru că în campionatul nostru se aplică regulamentul nou ci şi pentru că vechile prevederi avantajează echipele cu medie de înălţime mai ridicată, aşa cum a fost cea franceză.

Din acest meci, din greşelile făcute, jucătorii noştri vor şti să înveţe. Sîntem convinşi că într-un timp scurt, ei vor dovedi că pot mai mult, că lichidînd lipsurile arătate vor înscrie succese însemnate în palmaresul baschetului romînesc.

C. RADU
N. MARDAN

Sportivii militari care vor reprezenta ţara noastră la Spartachiada de iarnă a armatelor prietene, au plecat în R. P. Polonă

La sfîrşitul acestei săptămîni va avea loc în cunoscuta staţiune poloneză de iarnă Zakopane festivitatea deschiderii primei Spartachiade de iarnă a armatelor prietene. La întrecerile de schi şi de hochei pe gheaţă, care vor avea loc pe pîrtiile de la Zakopane şi pe patinoarele de la Torun şi Bydgoszcz, participă cei mai buni sportivi militari din U.R.S.S., R.P. Chineză, R.S. Cehoslovacă, R.D. Germană, R.P. Romînă şi, bineînţeles, din R.P. Polonă, care s-au pregătit temeinic în vederea acestei prime spartachiade. Organizatorii prevăd că la întreceri vor participa peste 300 de schiori şi 130 de hocheişti, mulţi dintre ei făcînd parte din cluburile fruntaşe Ţ.S.K. Moscova, Casa Ofiţerilor Leningrad, Dukla Praga, Vorwärts-Berlin, „1 August" Pekin, C.C.A. Bucureşti, Casa Ofiţerilor Braşov şi Legia Varşovia.

La 15 ianuarie au fost încheiate toate pregătirile organizatorice în vederea acestei manifestaţii, astfel încît sportivii militari, care vor începe să sosească de mîine, vor putea trece imediat la efectuarea antrenamentelor.

PREGATIRILE LOTULUI ROMIN

Dacă echipa de hochei nu avea prea mari probleme, ea fiind bine conturată prin componenţii formaţiei C.C.A. în schimb schiorii au susţinut numeroase antrenamente cronometrate pentru alcătuirea selecţionatei pe probe. Trierea cea mai grea s-a făcut la biatlon modern de iarnă şi la patrula militară, unde performanţele mai multor sportivi militari erau apropiate. Pînă la urmă s-a stabilit ca patrula să fie alcătuită din *C. Enache, Al. Zangor, I. Cimpoia* şi *Gh. Cimpoia*, iar la biatlon să fim reprezentaţi de *D. Zangor, C. Carabela, D. Olteanu, I. Seceleanu.* La fond vor concura printre alţii, *St. Drăguş, Gh. Cincu, N. Bărbăşescu*, iar la alpine *C. Tăbăraş, Gh. Bălan, A. Bătuşaru, I. Zangor, N. Pandrea.*

Lotul M.F.A. care ne va reprezenta ţara la prima Spartachiadă de iarnă a armatelor prietene a părăsit ţara în cursul zilei de ieri. Unii, şi anume cei care au participat la concursurile de la Mégève şi Klingenthal, vor pleca azi spre Zakopane.

HANDBAL în 7

Unele concluzii privind comportarea echipelor participante la turneul de la Cluj

Atît de multe şi de variate sînt impresiile culese la turneul de handbal în 7 dotat cu „Cupa orasului Bucureşti", încît este foarte dificil să fie cuprinse toate în cadrul unui articol. Bogatul schimb de experienţă făcut de cele patru echipe reprezentative participante la această mare competiţie (R.P. Romînă, U.R.S.S., R.P. Ungară şi R.P.F. Iugoslavia), constituie, desigur, un lucru deosebit de folositor, pentru antrenorii prezenţi la Cluj. Este şi firesc să fie aşa dacă ne gîndim că două din aceste formaţii vor participa nu peste multă vreme la turneul final al campionatului mondial (R.P. Romînă şi R.P.F. Iugoslavia), că echipa Uniunii Sovietice s-a aflat la prima sa participare în cadrul unui turneu de mare amploare şi că selecţionata maghiară se numără printre echipele de valoare din Europa. A fost, deci, un turneu bogat în învăţăminte pe care, fără îndoială, că toate echipele participante le vor aplica în pregătirea lor viitoare.

Discutînd succint despre întrecerile de la Cluj trebuie să precizăm, în primul rînd, faptul că alcătuirea clasamentului final al competiţiei re-

Handbalul în 7 este un joc care cere viteză, forţă, mobilitate dar şi... graţie, supleţe. Faza surprinsă de fotoreporterul nostru este edificatoare. Ivănescu şi jucătorul iugoslav au construit cu aceste elemente un arc „voltaic" a cărui „scînteie" Ivănescu ar vrea-o gol iar adversarul său, o minge respinsă de portar. (Fază din întîlnirea Bucureşti—Banja Luka).

Foto: Vasile Bageac

flectă valoarea la care s-au prezentat cele cinci formaţii participante. Dintre ele, cea mai bună a fost fără îndoială prima noastră echipă. Handbaliştii romîni au confirmat şi cu acest prilej că alcătuiesc o echipă sudată, omogenă, care ştie să practice un handbal în 7 modern, cu o apărare foarte mobilă şi atentă şi cu un atac rapid în care finalizarea acţiunilor se face variat cînd de pe semicerc, cînd din şuturi de la semidistanţă. Fireşte că acest lucru ne bucură. Dar, am fi fost şi mai bucuroşi dacă prima noastră formaţie ar fi arătat la Cluj că ştie să menţină un ritm susţinut de-a lungul celor 60 de minute ale unui meci. Unele scurte perioade de „cădere" ale selecţionatei noastre au dat posibilitate celorlalte echipe să refacă din handicap, ceea ce făcea apoi ca handbaliştii noştri să fie obligaţi la noi şi susţinute eforturi în vederea realizării victoriei. Concludentă în această privinţă a fost comportarea echipei în jocul cu selecţionata maghiară.

Clasată pe locul secund, echipa Uniunii Sovietice poate fi considerată pe drept cuvînt revelaţia turneului. Handbaliştii sovietici au impresionat prin rapiditatea cu care acţionează în atac şi prin excepţionala mobilitate a apărării. In această privinţă se poate spune chiar că selecţionata Uniunii Sovietice a fost cea mai bună. In unele jocuri am văzut cum minute întregi adversarii încercau tot felul de combinaţii tactice pentru a străpunge această apărare şi nu reuşeau. Cu ceva mai multă forţă în atac (şi aci s-a resimţit mult lipsa unor jucători înalţi, care să arunce cu forţă la poartă), echipa U.R.S.S. poate desigur obţine rezultate şi mai bune.

Dintre celelalte trei echipe o impresie deosebită a lăsat formaţia noastră de tineret, care a pus la grea încercare toate echipele cu care a jucat. Este una dintre cele mai îmbucurătoare concluzii care se pot trage după turneul de la Cluj, deoarece ea ne dă garanţia că în viitorii ani în prima noastră echipă vor putea fi promovate suficiente cadre tinere şi talentate. Cît priveşte echipa maghiară, vom preciza că lipsită de calm şi „abuzînd" de prea numeroase scheme tactice, pentru aplicarea cărora erau necesare minute întregi, ea nu a putut obţine rezultatele la care îi dădeau dreptul valoarea şi experienţa jucătorilor ei. Handbaliştii iugoslavi, buni tehnicieni, au fost deficitari la capitolul pregătire fizică. Din această cauză ei nu reuşeau întotdeauna să facă faţă ritmului impus de adversari.

După cum am spus însă acestea sînt numai unele scurte observaţii privind comportarea echipelor participante. Sîntem convinşi că antrenorii vor trage şi alte concluzii preţioase din analiza celor 10 partide disputate la Cluj.

CALIN ANTONESCU

„CUPA F. R. H."

Jocurile de handbal din cadrul Cupei de iarnă a F.R.H. disputate aseară în sala Floreasca s-au încheiat cu următoarele rezultate: *Feminin:* Vestitorul—Constructorul 8—6 (3—4); *masculin:* Constructorul—Unirea 23—22 (11—9), C. C. A.—Dinamo 33—25 (18—7), Rapid—Titanii „23 August" 26—19 (17—9), Politehnica—I. T. B. 39—21 (19—7).

SCRIMA

Floretista Ana Ene (Progresul) şi sabrerul Ion Drîmbă (C.C.A.) campioni de juniori ai oraşului Bucureşti

S-au întîlnit în sala Carpaţi — sîmbătă şi duminică — juniorii aspiranţi la titlul de campioni ai oraşului Bucureşti. Mai întîi floretistele, al căror număr (30) a constituit o mare şi plăcută surpriză, dacă ne gîndim că, în raport cu anul precedent, cifra s-a dublat şi că — mai ales — valoarea majorităţii trăgătoarelor cunoaşte o ascensiune remarcabilă. In afară de Ana Ene, al cărui talent s-a relevat şi cu acest prilej, întrecerile au scos în evidenţă multe trăgătoare de perspectivă printre care Marina Stanca, Lucia Rotaru, Lucia Enăchescu, Dana Dumitriu şi altele. Turneul final al concursului a stabilit următoarea ierarhie valorică: **1. Ana Ene (Progresul) 7 v — campioană de junioare a oraşului Bucureşti;** 2. Lucia Enăchescu (Progresul) 5 v; 3. Marina Stanca (Progresul) 4 v; 4. Opriţa Dragalina (Ştiinţa) 3 v; 5. Manuela Chira (S.S.E.) 3 v; 6. Mioara Coroiu (S.S.E.); 7. Dana Dumitriu (S.S.E.); 8. Miriam Hollstein (S.S.E.).

Băieţii au fost reprezentaţi prin sabreri — 18 la număr. A excelat din nou (cum era şi firesc) Ion Drîmbă. Dar — fapt demn de semnalat — sabrerul de la C.C.A., aşa cum a arătat concursul este pe cale de a fi ajuns ca valoare, de trăgători la fel de talentaţi, cum este cazul lui Anton Iercoşan, Eugen Ganea, Constantin Tinică. Iată şi clasamentul primilor opt sabreri: **1. Ion Drîmbă (C.C.A.) 6 v — campion de juniori al oraşului Bucureşti;** 2. Anton Iercoşan (S.S.E.) 5 v; 3. Eugen Ganea (Metalul) 4 v; 4. I. Mihăilescu (S.S.E.) 4 v; 5. Const. Tinică (Progresul) 4 v; 6. Ion Dumitru (S.P.C.) 2 v; 7. V. Costache (S.P.C.) 2 v; 8. Ilie Tudor (S.P.C.) 1 v.

BOX

Meciuri frumoase în întîlnirea Dinamo — Metalul

Sîmbătă seara, în sala Dinamo, a avut loc întîlnirea amicală de box dintre echipele bucureştene Dinamo şi Metalul. Un real talent au dovedit tinerii I. Asztaloş (D), N. Hîrşu (D), I. Olteanu (M) şi D. Enache (M). *Iată rezultatele tehnice:* A. Ganea (D) b.p. S. Bîrsu (D); I. Mihăilă (Constr.), meci nul C. Balaban (T. Mod.); D. Roman (D) b.ab. II N. Ghiţă (M); I. Manea (M) b.p. Gh. Ciurea (D); I. Asztaloş (D) b.p. I. Olteanu (M), N. Hîrşu (D) b.p. D. Enache (M), L. Duţă (D) b.p. A. Tene (M), D. Minea (M) b.p. I. Balaş (D) D. Done (M) b.p. P. Vizitiu (D), A. Olteanu (M) b.ab. III V. Debre (D) Gh. Dumitru (M) b.p. Gh. Ilie (D), M. Dumitrescu (D) m.n. St. Bogdan (M).